

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopenjete vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj.

Na Dunaju, 21. julija.

Časopisi prinašajo zopet dolga in gostobesedna ugibanja o tem, kaj se zgodi, da se reši obstoječa notranjepolitična kriza. Nazori, kateri se čujejo, so jako različni, samo v jednem oziru vlada soglasje: da na odločitev ne bo več dolgo čakati.

Po Thunovih pogajanjih z obstrukcijskimi strankami so levičarski listi zagotavljali, da še ni bila izrečena zadnja beseda, ampak da vlada prenapredi svoj načrt jezikovnega zakona in da stopi potem novič v dogovor z obstrukcionisti, dočim se je z desničarske strani zatrjevalo, da je dogovorom konec in da pride sedaj takoj katastrofa.

A dogovorom tedaj še ni bilo konec, četudi se grof Thun ni dogovarjal več z levičarji, ampak najprej z zaupniki nemške katoliške ljudske stranke, potem pa z baronom Chlumeckim, s knezom Windischgraetzom in z ogerskim ministerskim predsednikom, baronom Banffyjem, kar je obstrukcijske liste močno prestrašilo, tako da izražajo bojazen, da so vladna pogajanja z Nemci res končana.

Splošno mnenje je, da Thun istinito več ne misli na pogajanja z Nemci in da je položaj sedaj tak, da se more le z radikalno operacijo premeniti. V tem oziru soglašata najbolje informovana lista, praški „Národní Listy“ in krakovski „Czas“.

„Národní Listy“ so mnenja, da v sedanjem neznozem položaju transakcije prav nič več ne pomagajo in ker se mora Avstrija rešiti iz svojega sedanjega stanja, če neče razpasti, zato bo vlada izvajala konsekvence iz postopanja nemških obstrukcionistov in zaprosila pooblaščenja, da izvrši svoj načrt, kateri je že prej pripravila za slučaj, da se pogajanja z Nemci ponesrečijo.

Tudi „Czas“ meni, da je položaj skrajno kritičen in sviri nemško obstrukcijo, češ, naj pomisli, da dela na uničenje parlamenta in na odpravo ustave. List pravi, da je uvaževati zunanje pogoje, pod katerimi so Nemci zopet začeli boj, dejstvo namreč, da je le še malo časa do zadnjega termina, do katerega mora nagodba z Oggersko biti gotova,

da je nagodbeni provizorij v sedanji obliki nemogoč, monarhija pa da mora živeti. Ako je iz oblakov, kateri so se lani ob tem času pojavili na obnebu, rosil le močan dež, potem mora letos nastati pravi vihar. Položaj je skrajno kritičen. Zmota bi bila, se tolažiti s tem, da listi neprestano poročajo o novih dogovarjanjih ministerskega predsednika, da torej še nit ni pretrgana. Odločilno je to, da z ozirom na sklep konference klubovih načelnikov sploh ni misliti, da bi nova pogajanja imela kaj uspeha. Dogovarjanja morda še niso končana, šra dogovarjanj pa je pri kraji.

Tega mnenja, kakor „Narodny Listy“ in „Czas“, so tudi slovanski politiki. Vsi so mnenja, da se grof Thun z obstrukcijo ne bo pogajal več, ampak da bo v soboto v Ischlu cesarju nasvetoval, kaj naj se zgodi, da se napravi red, a od cesarjeve odločitve da je vse odvisno.

V krogih slovanskih politikov je mnenje, da je sobota kritičen dan prve vrste, pri kateri se odloči usoda sedanjega parlamenta, oziroma usoda Thunovega ministerstva, in zato čakajo z največjo nestrpnostjo na izid Thunovega poročila pri cesarju.

Deloma so tega mnenja tudi Nemci, dasi se jeden del iz njih tolaži, češ, nič se ne zgodi, kar bi Nemce resnično spravilo ob njih prevlado v državi, drugi del pa misli, da grof Thun niti namena nima, sploh kaj storiti, ampak da se dogovarja in pogaja samo, da mine čas do jeseni, sicer pa da ga navzlic njegovemu klerikalizmu pikantne židinjje v dunajskih Benetkah dosti bolj zanimajo, kakor vsa politika.

Povedati, kakšen je položaj v resnici, to je nemogoče. Tega niti politični voditelji ne vedo. Povedali pa smo, kako mnenje imajo posamične stranke o položaju, sicer pa čakamo ravnodušno dogodeb, katere se prorokujejo, želeč, da se položaj čim prej pojasni, da homo vedeli pri čem da smo.

V Ljubljani, 22. julija

Notranji položaj. Obstrukcionistični listi smatrajo ustanovitev industrijskega sveta za prvo etapo do absolutizma, katerega hoče baje uvesti

grof Thun, ko se je preveril o brezuspešnosti svojih prizadevanj, omogočiti redno delovanje parlamenta. Industrijski svet naj bode plašček, s katerim se bode zakrival absolutizem. „Deutsches Volksblatt“ pravi: „Čas se je pri nas mahoma potisnil za 40 let nazaj, namestu parlamenta imamo razširjen državni svet s samo posvetujočim glasom, da dožene „državno potrebo“ ogerske nagodbe. Dan 20. julija 1898. bode, če vse ne vara, dosegel zgodovinsko znamenitost, kot smrtni dan ustave iz l. 1867. — „Nar. Listy“ govore o ministerski krizi. „Odločil se ne bode položaj niti v parlamentu, niti v dež. zboru, nego drugod. Pokazati se mora, hoče li grofa Thuna vlada izvajati iz položaja potrebne konsekvence. Grof Thun ima za bodočnost gotovo trden načrt, ta pa se mora odobriti in dati se mora grofu Thunu najvišje pooblastilo, da stori to, kar smatra za dobro. Ob tacih trenutkih, ko pride do odločitve, pritisnejo prijazni in sovražni vplivi z veliko silo drug na drugega. Napetost je dosegla svoj vrhunec, odločitev je na robu noža, kritični dan ministerstva se bliža z elementarno naglostjo.“ — Državni zbor se bode brzkone sklical šele meseca septembra, ne pa že v agustu, kakor se je prvotno mislilo. Vlada se baje s strankami ne bode več pogajala, pač pa bode skušala še jedenkrat izvedeti njihovo mnenje pred eventualnim sklicanjem državnega zbora. Do ta čas pa se bodo vršila pogajanja z ogersko vlado.

Potovanje bolgarske kneževske dvojice in princa Borisa po Ruskem. Povsod, kjer je peljala pot kneževsko obitelj, je bila slovesno vzprejeta. V Odeso so došli carjev pobočni adjutant generalmajor Hartong, bolgarski diplomatični zastopnik dr. Stanciov in polkovnik generalnega štaba Stasovič, da spremljajo kneževsko obitelj, ki se je odpeljala z dvornim vlakom v Kiev, kjer se ji je predstavil generalguverner Dragomirov. V Moskvi je vzprejel kneza in njega obitelj na kolodvoru veliki knez Sergij s soprogo in mnogimi dostojanstveniki, vojaška godba je svirala bolgarsko himno. Mestni župan je pozdravil visoke potnike s kruhom in soljo. Kneževa obitelj se je potem odpeljala z

LISTEK.

Mati.

Spisal Guy de Maupassant.

Petnajet let že nisem bil v Virelogne. Obiskal sem je zopet, da pojdem na lov s svojim prijateljem Servalom, ki je sledajič vendar-le dal zopet sezidati svoj, od Prusov porušeni grad. Ljubil sem ta kraj, saj je pa tudi bil jeden od onih, ki podajajo očem izvanredno dražestvo. Vsi imamo posebno ljubezen do izvestnih studencev, izvestnih gozdov, ribnjakov in gričev, katere smo često videli, in ki nas vendar vedno vnovič uradosté, nalik kakemu veselemu dogodku.

Lahkotno, kakor srna sem hodil in pazil na svoja psa, katera sta sledila pred menoj. Meni ob desnici, oddaljen za sto metrov, je preiskaval Serval deteljino polje. Razstrl sem grmovje, ki je mejilo ob gozdu, in očem se je prikazala razvalina hišice.

Nakrat sem se spomnil, kako sem videl leta 1869. to hišico poslednjič, tedno, s trto obraščeno, s kurnjikom pred vrati. Ali je kaj žalostnejšega od mrtve hiše s svojim razpalim ogradjem, ki se turbo spenja v nebo? Spomnil sem se tudi, da mi je tu nekega vročega dne podala dobrodušna žena kozarec vina, in da mi je takrat Serval pravil zgodbo stanovalcev. Moža, starega tatinskega lovca,

so ustrelili orožniki. Njegov sin, dolg, suh mladenič, bil je tudi na glasu kot tatinski lovec. Zvali so jih „Divjake“. Ali je to bilo njih ime ali le priimek, ne vem.

Poklical sem Serval. Približal se je s svojimi dolgimi koraki.

„Kaj se je pripetilo tem ljudem?“ ga vprašam. Na to mi je povedal naslednjo dogodbo:

Ko je bila napovedana vojna, je vstopil mladi Divjak, tedaj 33 let star, v armado in ostavil mater samo v hiši. Starke niso posebno milovali, ker je, kakor je bilo znano, imela novce. Ostala je torej zapuščena v hiši, daleč od vasi, na meji gozda. Strahu ni poznala, bila je iste narave kot oba moža, velika, sloka, srepega obraza, katerega je le redko omilil smehljaj. Kmetice se v obče ne smeji, to prepustajo možkim. Njih duša je žalostna in obtežena, kakor je njih življenje mračno in brez radosti. Kmet izpoznava v krčmi hrupno razveseljevanje, njegova družica pa si čuva vedno resnobo. Mišice na njenem obrazu se niso priučile smehu. Divjakova mati je živela v svoji hišici, katero je kmalu pokrnil sneg, po stari navadi. Vsak teden je prišla jedenkrat v vas, nakupit kruha in nekoliko mesa. Ker se je govorilo o volkovih, ni šla nikdar brez puške na hrbtu, sinove zarjavele puške, od dolge uporabe oguljenim kopitom, — in bil je nenavaden prizor,

ko je, s črno čepico na belih laseh, katerih nikdo še ni videl, in čez glavo se dvigajočo puškino cevjo, korakala počasi, nekoliko sključena po snegu.

Nekega dne so došli Prusi. Razdelili so jih mej kmete po premoženju. Starka, ki je, kakor sem omenil, bila na glasu kot premožna, dobila je štiri. Bili so sami dolgi, pridni mladiči, plavih las in sinjih očij, ki so kljub prestanim težavam izgledali prav dobro. Sami pri starki nameščeni, so bili do nje zelo prijazni in so ji, kolikor se je dalo, prihranili delo in stroške. V jutro so stali vsi štirje krog vodnjaka in v srajci se čedili na mrzlem zimskem zraku, v tem ko je Divjakova mati, juho kuhajoča, tekala semtertje. Nato so ji pomeli kuhinjo, snažili okna, cepili drva, lupili krompir, pomivali, s kratka, opravljali so vsa domača dela kot štirje vrli sinovi.

A starka je vedno mislila na svojega, z jastrebnim nosom, rujavimi očmi in gostimi brki. Vsakega pri nji nameščenega vojaka je povpraševala sleherni dan: „Ali ne veste, kam je 23. francoski polk odmarširal? Moj sin je pri njem.“

„Ne“, so odgovarjali, „tega ne vemo.“

In ker so umeli njeno skrb in nemirnost, — saj so imeli tudi doma svoje matere, — izkazovali so ji tisoč malih ljubeznivosti. Tako so se starki njeni štirje sovražniki v istini smilili. Kmetje v obče ne poznajo sovraštvá iz domoljubja, ta je svojina

velikim knezom in njega soprogo v Kreml, kjer je bil dejaneur.

Francosko italijanski konflikt se utegne razviti zopet v Tunisu. Dekret o nadzorovanju tujcev je razburil tamošnje francoske prebivalce. Francoska policija zahteva, da se mora vsak tujec naj-natančneje izkazati o vseh svojih rodbinskih razmerah, ako hoče dobiti dovoljenje, da prebiva tam. Proti temu je protestovala italijanska kolonija, in konsul Carletti ji je obljubil, da se bode zavzel za stvar, timveč, ker je italijansko-francoski dogovor od aprila leta 1896. zajamčil Italijanom, da se smejo prosto nastaniti, obrtovati in zemljišča pridobivati. Ako bi francoska vlada ne hotela ustreči italijanskim pritožbam, bodo pač tudi druge evropske države podpirale zahtevo Italijanov, ker so tudi one sklenile jednake pogodbe in so torej istotako v svojih pravicah prikrajšane, če se bodo res izvrševale nove odr. dbe.

Italijansko Kolumbiški konflikt Že več let se vré pogajanja mej Italijo in kolumbiško republiko za odškodnine, katero bi morala plačati omejnena ameriška država italijanskemu podložniku Cerrutju, ki je l. 1885. prišel pri revoluciji ob vse svoje precejšnje imetje. Po dolgih obravnavah se je l. 1897. došlo do kompromisa, naj predsednik Zjedinenih držav vso stvar razreši. Rzsodba tedanjega predsednika Clevelanda se je g'asila, da mora kolumbiška vlada plačati Cerrutiju 1.250.000 frankov odškodnine. Kolumbiška vlada je bila sicer pripravljena, vendar pa je ugovarjala glede neke druge do-ločbe rzsodbe, in tako se je stvar zopet zavlekla. Italijanska vlada je torej bila primorana nastopiti energično, in res je dobil poveljnik italijanskega voj-nega brodovja, admiral Candiani, ki je zdaj s petimi ladijami v južnameriških vodah, ukaz, da zahteva izpolnitev rzsodbe v najkrajšem času, drugače pa naj zasede pristan Cartagena in se polasti tamoš-njega carinskega urada, ali pa proglašajo blokado ko-lumbijske obali. Po brzobjavnih poročilih iz Colona je italijansko brodovje že dospelo v Cartagena.

Špansko-ameriška vojna Z jedne strani se govori o bližnjih mirovni pogajanjih, z druge pa se obe bojujoči stranki čvrsto pripravljata za daljne bojevanje. Watson hoče s svojim brodovjem zanesti vojno na evropske obali, Španci pa se pri-pravljajo, da ga krapko zavrnejo na domačih tleh, kjer upajo imeti boljše uspehe nego doslej v daljnih kolonijah. Izguba Santiaga se ne vidi Špancem do-voljni vzrok, da bi vzprejeli mir pod nemogočimi pogoji. Zadnje upanje Špancev je „plebiscit“ na Kubi, o katerem se nadejajo, da bode za njih prej ugoden nego za Američane. — O kapitulaciji Santiaga se zdaj mnogo razpravlja. Maršal Blanco, poveljnik v Havani, pravi, da ni dal nikakoršnega pooblastila generalu Toralu, ki je kapituliral, ne da bi on (Blanco) kaj o tem vedel. Generala Torala se bode torej pozvalo z vso strogostjo vojnih zakonov, da se zagovarja. General Pareja, poveljnik v Guan-tanamu pa protestuje proti temu, da bi Toralova kapitulacija vezala tudi njega, ker po španskih vojnih zakonih sme poveljnik pač kapitulirati s četami,

višjih stanov. Mali ljudje, ki največ vplačujejo, ker so ubogi, in jih vsak davek tembolj obtežuje, oni, katere v množicah pobijajo, ki so prava hrana to-povom, ker tvarjajo množico, oni, ki občutijo bridke neprilike ob vojni najhujše, ker so najslabši in naj-manj obrambeni, — oni ne razumejo te vojskine razjarjenosti, te občutljive časti in teh takozvanih političnih kombinacij, kateri v pol leta morejo osla-biti dva naroda, zmagovalce in premagance...

V tej okolici rekali so, kedar so se menili o Nemcih Divjakove matere: „Ti štirje so našli gorko gnejzdo“.

Ko je starka nekega dne bila baš sama doma, zapazila je v daljni planjavi moža, kateri je hitel proti njenemu stanovanšču. Izpoznala je v njem kmalo vaškega pismošo, ki ji je, ko je došel, podal zguban kos papirja. Poiskala si je naočnike iz torbe, katere je rabila pri šivanju in čtala:

Gospa Divjakova! S tem Vam naznanjam žalostno vest, da je bil Vaš sin Viktor včeraj od to-pove krogle zadet in, kakor se lehko domneva, na kose raztrgan. Stal sem prav blizu njega, ker sva bila v kompaniji sosedu, in malo pred svojo smrtjo mi je rekel, naj Vas obvestim, če se mu kaj zlg-a pripeti. — Vzel sem mu uro iz žepa in jo Vam donesem, ko bo vojna končana.

Z vsem spoštovanjem Vas pozdravlja: Caesar Rivot, poddesetnik v 23. pešpolku. (Konec prih.)

katerim osobno poveljuje, nikakor pa nima pravice, da bi sicer njemu podložne, a od njega neodvisne poveljnike, če so dislocirani v oddaljenih krajih, silil, da se pridružijo kapitulaciji. Kapitulacija Santiaga bi torej obsegala samo 7000 mož, tolika je bila namreč posadka v tem mestu. — Tudi španska vlada je takega mnenja in hoče omejiti kapitulacijo samo na posadko Santiaga, drugih krajev posadke pa izključiti. — Manzanillo so Američani dne 19. t. m. štiri ure bombardovali in izstrelil 3500 krogel. Več španskih topnjač je začelo goreti. — V Madridu je naredilo jako slab utis, da nekateri veletržci in brodarji v Barceloni agitujejo za priklopljenje Cata-lonije k Franciji. Ljudstvo o tem neče ničesar ve-deti, omenjeni egoistični trgovci pa se bojé za svoje žepé, če Španija izgubi kolonije in bi se torej raje priklopili bogati Franciji.

Dopisi.

Iz Mokronoga, 18. julija. Že nad pol-drugo leto je minulo, odkar ni nobene vesti iz našega prijaznega trga v javnost. Povod temu molku ni morda pomanjkanje gradiva za primerne dopise, temveč le preobitica posla rodoljubov dopis-nikov v borbi za vsakdanji kruh in pa drugo na-rodno delo, katerega ne zmanjka pravim rodoljubom na deželi, katerih je itak zelo pičlo število. Mnogo, mnogo jako zanimivih in za zgodovino razvoja na-rodnega življenja v našem okraju važnih dogodkov imamo zabeležiti v tej poldrugoletni dobi, katera je tudi drugače za naš trg važna! Pa današnjih vrtic namen ni, opisavati to dobo, katera krije več žalostnega kakor veselega, in katero bode Vam o priliki Vaš stari dopisnik sigurno še ponatančneje opisal z vsemi pikantnostmi; temveč opisati slavnost katero je priredila naša podružnica družba sv. Cirila in Metoda, združena z našim bralnim društvom, na korist družbi sv. Cirila in Metoda predzadnje nedelje dne 10. t. m. popoldne na vrtu gostilne „Pri lipi“. Trinajsto leto že deluje naša podružnica družbe sv. Cirila in Metoda in prireja leto za letom v poletnem času slavnosti in veselje na korist družbi sv. Cirila in Metoda, a sigurno ni imela še nobene v ta namen prirejane slavnosti in veselice toliko odličnega občinstva kakor letošnja; kajti počastili so nas drugi in mihi nam gostje iz Trebnega in iz daljne Kostanjevice v prav lepem številu, in celo iz Novega mesta bi se bilo udeležilo lepo število rodoljubov, da niso bili zadržani vsled domačih slavnosti, a bili so z nami v duhu ter nam vposlali znesek šestnajstih goldinarjev kakor prispevek k slavnosti. Vsled tega je bil tudi gmotni vspeh slavnosti prav dovoljen. Slavnost je povsem nepričakovano vrlo uspela ter napravila najboljši vtis na udeležence. Da se je pa letošnja slavnost sploh vršila, je jedino le zasluga načelnika naše podružnice in predsednika našega bralnega društva, g. Stanko Pirnata c. kr. notarja v Mokronogu. Kakor za vsako plemenito stvar navdušeni rodo-ljub, skrbel je tudi za prireditev te slavnosti vse-stransko ter pridobil za isto slavnoznani kvartet „Ilirija“. Vzporod slavnosti je bil prav primerno sestavljen. Slavnost se je pričela z nazdravom načelnika, kateri je na kratko omenjal namen in po-men slavnosti, izrazil svojo radost nad nepričako-vano obilno udeležbo ter prav prisrčno pozdravljaj vse udeležence, osobito one iz Trebnega in iz daljne Kostanjevice. Za tem je nastopil slavnoznani kvartet „Ilirija“, kateri je s svojim ubranim petjem, z zvon-kimi glasovi in svojim navdušenim prednašanjem očaral vse občinstvo, katero se ni zamoglo dovolj nadiviti krasnemu petju. „Ilirija“ je vse pevske točke s posebno finostjo in z izvanrednim čustvom izvrševala, sosebno pa četrto točko vzporeda „Po-mlad in jesen“, katero je tako ljubko vglasbil naš dični skladatelj g. Stanko Pirnat. Tudi deklamaciji sta se izvedli v popolno zadovoljnost, za kar ste gospodični Pleskovičeva, ki je deklamovala „Blago-vestnikom“, in Povšetova, ki je deklamovala „Do-movini“, želi zasluženo pohvalo. V slavnostnem go-voru pa je podružnični tajnik očrtal mukotrno življenje naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, omenjal potem tisočletno dobo tlačanstva, nastanek bratovščine in šolske družbe sv. Cirila in Metoda in končno navajal nekoliko podatkov iz zgodovine naše podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. — Po končanem vsporodu se je pričel zabavni del, katerega je otvoril vrlo podružnični načelnik z dalj-šim govorom, v katerem je opisoval blagonsno delovanje našega presvetlega vladarja ter končal svoj zanimivi govor s trikratnim „slava“ in „živio“ presvitlemu cesarju, čemur se je vse slavno ob-činstvo navdušeno odzvalo. Pri zabavnem delu so vrlo „Ilirijani“ s svojim prelepim petjem zabavali slavno občinstvo pozno v noč ter pustili v srcu istega nevenljiv spomin na to prelepo slavnost. Tudi napitnic ni manjkalo. Podružnični tajnik se je v jedni napitnici spominjal vrljih „Ilirijanov“ se njim zahvalil za njih nesebično i toli vrlo sodelo-vanje ter jih prosil, da bi i nadalje ohranili svojo blagovaklonjenost naši podružnici ter zaklical tem četirim slavcem iz domačih gajev prisrčni: „živili“, — v drugi napitnici pa se je hvaležno spominjal tistih vrljih rodoljubov iz Novega mesta, kateri so

pripomogli h gmotnemu vspehu slavnosti z lepim zneskom šestnajstih goldinarjev, katerega je poslal naš vrlo domačin gosp. Josip Tekavčič, kakor dar Štamburašev, želeč, da bi vsi krogi Mokronoški vedno vstrajali pri narodnem delu. Na to se je v daljšem govoru g. Potreb n, učitelj iz Kostanjevice, spominjal vseh tistih, ki so na ta ali oni način pripomogli, da se je slavnost tako nepričakovano lepo izvršila, sosebno pa prirediteljev in v prvi vrsti velenjenega načelnika podružnice, g. Stanka Pirnata, kakor vrlo znanega pevec in skladatelja, slavnoznane kvarteta „Ilirija“ in tajnika podruž-nice ter vsem tem, kakor tudi vsem vdeležencem sploh koncem svojega lepega govora prav srčno nazdravljaj in napival. Pozno v noč se je razšlo rodoljubno občinstvo s srčno željo, da bi imelo zopet kdaj priliko radovati se pri tako lepi narodni slavnosti.

Družba sv. Mohorja.

Slovincem letos ob godu mogočnih zaščitnikov slovenskega naroda in posebnih varuhov naše slavne družbe sv. Mohorja in Fortunata paš ne moremo podati lepšega naznanila, in rekli bi vo-ščila, od onega, da šteje družba sv. Mohorja letos **77.131 udov**. Ko je lani število udov padlo za 3687, veselili so se tega neprijatelji naši. Kratko je bilo njih veselje; tem iskrenejša in večje pa je naše veselje letos, ko je število Mohorjanov napredovalo za **5591**, to je še 1904 udov več, nego jih je bilo l. 1896.

Hvala za to Bogu, ki je zopet dal dobri stvari krepko rast; hvala posebno tudi počrtvoval-nim poverjenikom, tej glavni opori naši; hvala vsem, ki so se na ta ali oni način trudil za napred ek družbe!

Udje se razdelé po pozameznih škofijah tako le:

	l. 1898:	l. 1897:	
1. Goriška	8.832	7.547	torej več 1285
2. Krška	5.803	5.509	„ „ 294
3. Lavantinska	21.442	22.57	„ „ 1935
4. Ljubljanska	30.891	29.119	„ „ 1772
5. Tržaško-koperska	3.885	3.683	„ „ 202
6. Sekovska	544	479	„ „ 65
7. Somboteljska	313	309	„ „ 4
8. Zgrebška	564	602	„ manj 38
9. Senjska	206	174	„ več 32
10. Poreška	104	121	„ manj 17
11. Videmska	164	199	„ „ 35
12. Razni kraji	535	450	„ več 85
13. Amerikanci	718	681	„ „ 37
14. Afrika in Azja	130	160	„ manj 30

Vkup: 77.131 — 71.540 — torej več 5591.

Iz družbinega odbora naj omenjamo še sledeče: Namesto iz Celovca odšlega odbornika č. g. pro-vizorja M. Ražun-a izvolili so daé 13. febr. t. l. celovski udje v smislu § 5 al. 1. družbenih pravil odbornikom č. g. predmestnega župnika Ant. Mi-kuluš-a v Celovcu.

Rokopisov se je družbi v minulem letu do-poslalo 38. Odbor je v seji dne 28. junija sprejel sledeče: 1. Dr. Jož. Pavlica: „† Alojzij Matija Zorn“, knez in nadškof goriški Življenjepis. — 2. A. Medved: „Dar sprave“. Legenda. — 3. Pet. Bohinjec: „Kako je Svederc zadrugo osno-val“. Poučna dogodba. — 4. Dr. Jožef Vošnjak: „Streljanje proti toči“. — 5. Fr. Ks. Meško: „Petelin in gosak“. Slika iz vasi. — 6. Fr. Kocbek: „Slovenski pregovori, prilike in reki“. — 7. Fr. Podbor: „Živalske bolezni, katere prehajajo tudi na človeka“. — 8. Isti: „Gospodarske drobtinice“. — 9. Iv. Podboj: „Naš cesar vrh Javornika“. — 10. H. Z. „Vremenski prerok“. — 11. Fr. Finžgar: „Stara in nova hiša“. Povest. — Štiri povesti se vrnejo gg. pisateljem, da jih popra-vijo in primerno prenarade.

V Celovcu, na dan sv. Mohorja in Fortu-nata 1898. leta.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. julija.

— (Kako podlo znajo nemški listi šču-vati.) Shoda slovenskih odvetnikov in notarjev v Ljubljani od 17. t. m. udeležil se je tudi g. dr. R. Pipuš iz Maribora, ter pri istem omenil nekatere slučaje iz svoje prakse, ki kažejo, kako se odri-va slovenščina iz sodnih dvoran. O državnem pravd-ništvu g. dr. Pipuš niti besedice ni črnil. Vkljub temu je poročala „Tagespošta“, da je baje g. dr. Pipuš v svojem govoru tudi omenjal, da prihaja namestnik državnega pravdnika v Mariboru k jav-nim sodnijskim razpravam s črno-rudeče-žoltimi trakovi. Da prihaja državnopravdniški namestnik k razpravam s knjigami, ki imajo črno-rudeče-žolte trakove, je sicer resnica, a v Ljubljani tega nikdo ni omenil. Kakor je laž glavno bojno sredstvo sredstvo nemškonacijonalnega časopisja, izmislila si je „Tagespošta“ tudi to laž, da more ščuvati proti g. dru. Pipušu. Da je to resnica, kaže to, da je g. dr. Pipuš dne 21. t. m. dobil dopisnico, v kateri se mu z ozirom na omenjeno poročilo „Tagespošte“ obečajo batine. Dopisnica — je lepo, in kar pri naših Nemcih ni navada, brez pravopisnih napak

pisana, kar kaže, da mora pogumni vitez klaverne postave pripadati boljšim stanovom mariborskega prebivalstva.

— (Sestanek vseh slov. abiturijentov.) Dne 26. in 27. julija se vrši v Ljubljani sestanek vseh slov. abiturijentov. V torek 26. t. m. bo komers v „Narodnem domu“ s petjem in vojaško godbo. Vstop prost. H komers se vabijo vsi prijatelji slov. dijaštva. V sredo dopoldne se vrši zborovanje abiturijentov. Zborovalo se bo o potrebah in težnjah slovenskega dijaštva, zlasti o slovenski univerzi. Vstop je dovoljen samo abiturijentom. Popoldne skupen banket v „Narodnem domu“ in ogledovanje mesta. — Zvečer slavnostna beseda in veliki (opozarjamo: ne elitni!) ples v proslavo petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva Franca Josipa I. — Po večletnih brezuspešnih poskusih se je letos prvič posrečilo, zbrati v središču Slovenije vse slovenske abiturijente. Premagati je bilo treba mnogo ovir, da se je mogla realizovati lepa ideja, ki je že toliko časa živela mej našim dijaštvom. Zlasti je bilo premagati od grotne strani veliko zaprek. Obračamo se do slovenskega občinstva, da s simpatijami sprejme našo nadežno mladino v svoji sredi, mladino, katera se hoče pred svojim vstopom v svet resno pogovoriti o svoji nalogi. Zlasti opozarjamo slovensko občinstvo na komers ter besedo in ples! Opozarjamo vse gg. abiturijente, da je jutri, v soboto, točno ob 7. uri zvečer, v prostorih „Glasbene Mat.“ skušnja.

— (Zrelostni izpiti na ljubljanski veliki gimnaziji.) ki so se pod predsedstvom deželnega šolskega nadzornika J. Šumana pričeli dne 8. t. m., so bili včeraj končani. Te izpite je delalo 73 kandidatov. Od teh je 17 izpit prebilo z odliko, 43 je dobilo spričevalo zrelosti, 8 jih sme izpit čez dva meseca ponavljati in pet je bilo za jedno leto zavrnjenih. Trije kandidati so radi boleznih dobili dovoljenje, da smejo ustmene izpite delati meseca septembra. Odličnjaki so iz A oddelka: Janežič Siegfried iz Pliberka, Kalan Milan iz Velkih Lašč, Mihelič Makso iz Spodnje Šiške in Polec Ivan iz Kamnika; iz B oddelka: Abulner France iz Ljubljane, Deré Bogdan iz Ljubljane, Ferjančič Božidar iz Ptuja, Gabrovšek Janez iz Logatca, Grivec France iz Ajdovca, Kimovec France iz Cerkelj, Marenčič Ivan iz Kranja, Podlipnik Jože iz Lipoglav pri Boštanj, Prijatelj Ivan iz Sodrašca, Prijatelj Ivan iz Dobropolja, Senekovič Bogomil iz Ljubljane, Škarberne Pavel iz Kranja in Voljé Jakob z Vrhniko.

— (Matura na ljubljanski realki.) Za zrelostno skušnjo se je na ljubljanski realki oglasilo 15 abiturijentov. Skušnjo je prebilo 12 abiturijentov, trije pa bodo iz jednega predmeta deli ponavljalno skušnjo po počitnicah.

— (Tamburaški klub „Zvezda“) otvori jutri, v soboto pri „Ferlincu“ kegljanje na dobitke, ki se razdele na večer klubove veselice, dne 7. avgusta t. l. Kegljalo se bo redno vsako soboto in vsako nedeljo; ob oglasitvi kegljalcev pa vsak dan. Serija treh lučajev velja 10 kr.

— (Pevska društva in čitalnice) smo naprošeni še jedenkrat opozoriti, da se je za 24. t. m. namenjena skupščina osnovalnega odbora „Zveze slovenskih pevskih društev“ preložila na dan 25. septembra.

— (Nezgoda.) Delavcu Frančišku Jakopiču je pri izkladanji kamenja na Trnovskem pristanu padel težak kamen na levo nogo in ga tako poškodoval, da so ga morali prenesti v deželno bolnico.

— (Tatvina.) Na g. Ignacija Druškoviča kozolcu blizu tovarne za lim je neznan tat potrgal tretjino desk s strehe in vse late, kolikor jih je sploh mogel sneti.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske do 10. od 16. julija kaže, da je bilo novorojencev 12 (= 17.82‰) mrtvorojencev 1, umrlih 19 (= 28.21‰), mej njimi jih je umrlo za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled nezgode 2, za različnimi boleznimi 10. Mej njimi je bilo tujcev 8 (= 42.1‰), iz zavodov 10 (= 52.7‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer škrlatico 1, za vrtico 1 oseba.

— (Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Kamniku) priredi v nedeljo dne 24. julija t. l. v prostorih „Narodne čitalnice“ v proslavo cesarjeve petdesetletne vladarske slavnosti veselico, pri kateri sodeluje iz prijaznosti sl. pevsko društvo „Lira“. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopenina 30 kr.

— (Klub slov. biciklistov Kamnik in okolica) priredi dne 24. julija t. l. izlet v Loko, odhod točno ob 1. uri z narodne gostilne Lužar v Vodica. Odbor vabi na mnogobrojno udeležbo.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Naša šola „Glasbene Matice“ si je naročila nov glasovir od Czapke na Dunaji. Glasovir stane blizu 500 gl. Popolnoma nepristransko sodeč moramo reči, da smo za ta denar kaj boljsega pričakovali. Ako si ogledamo glasovir, na pr. gospoda Ropass, ces. kr. privilegirane izdelovalca glasovirjev v Celju, se lahko prepričamo, da so isti mnogo boljši je pa tudi mnogo ceneji, a seveda naročiti glasovir pri njem je težko, ker — ni Dunajčan.

— (Šolska izvestja.) Letno poročilo mariborske gimnazije prinaša na prvem mestu zanimivo razpravo v slovenskem jeziku „Briarej v Prešernu“,

katero je spisal prof. dr. Tértnik, na drugem mestu pa katalog učiteljske knjižnice, ki ga je sestavil isti gospod. Na zavodu je v minolem šolskem letu poučevalo 25 učnih močij, učencev pa je bilo koncem šolskega leta 491 in 3 privatisti. Slovencev je bilo 351, Nemcev 138. Klasifikacija izkazuje, da je dobilo prvi red z odliko 60 učencev, prvi red 365, ponavljalno skušnjo bo delalo 25 učencev, drugi red je dobilo 30, tretji red 10 učencev, dodatno skušnjo pa bo delal eden. Poročilo je nemško, oznanilo o sprejemu učencev pa je natisnjeno v nemškem in v slovenskem jeziku.

— (V Žireh) se je osnovalo pevsko društvo „Sora“. Deželna vlada je pravila že potrdila. Odbor imenovanega društva se je sestavil tako le: Josip Bevc, predsednik; Ivan Fortuna, predsednikov namestnik; Franjo Peternel, tajnik; Jern Mlinar, blagajnik; Ivan Cvek, pevovodja; Fr. Mlakar, arhivar.

— (Iz Boštanja) se nam piše: Za izlet „Zagorskega Sokola“ prihodnje nedelje, dne 24. t. m., je veliko zanimanje tu in, kakor čujemo, mej narodnjaki v okolici. Ker se posebna vabila ne razpošiljajo, sporočamo tem potom nekoliko o nameravanim razporedu: „Zagorski Sokol“ pride z mešancem na Zidan most, odkoder se popelje proti Boštanju na vozovih. Ko dospe v Boštanj, služila se bo dopoldunska služba božja, ob dveh popoldunska, „Sokol“ se udeleži obeh. Obed bo pripravljen v raznih gostilnah, udeleženci naj se zglase za to pri pripravljalnem krajevnem odboru pravočasno. Po popoldunski službi bo javna telovadba in prosta zabava na prostornem in senčnatem vrtu gosp. J. Papeža na Brodu pri Boštanju. Zvečer se odpeljejo gostje s pripravljenimi vozovi zopet na postajo. Na veselo svidenje vrli „Zagorski Sokol“ in narodnjaki iz bližnje in daljše okolice! To bode l. zares slovenski dan v našem po naravi krasnem Boštanju. — Pripravljalni krajevni odbor.

— (Umrli) je v noči od 19 na 20. t. m. za mrtvoudom g. Anton Zmrzlikar, nadučitelj pri Sv. Frančišku v Gornji Savinjski dolini. Pokojnik je bil doma v Logatcu na Kranjskem. R. i. p.

— (Za Predeljsko železnico.) V nedeljo je bil v Tolminu ljudski shod, ki je vsprejel resolucijo, v kateri se izreka topa želja, naj vlada stori nemudoma potrebne korake, da uresniči že večkrat dano obljubo, da se v najbližjem času zgradi železnica po Soški dolini, in da se Predeljski železnici da prednost pred vsakim drugim načrtom. — V Kanalu je bil isti dan tudi shod v občinski pisarni, ki se je izrekel za Predeljsko železnico.

— (Pasna železnica okoli Trsta.) Te dni se je naznanilo mestni delegaciji, da bodo prišli v kratkem od železniškega ministerstva odposlani inženjerji v Trst, da pregledajo teren za traco pasne železnice, katera se bo baje gradila v Trstu. Železnica bi se pričela v Miramare, vod la okolu vsega mesta in končala v Miljskem zalivu, kjer bo novo pristanišče. Delegacijo se je tudi obvestilo, naj bode mestni urad pripravljen, da bode inženjerjem dajal v tej zadevi potrebna pojasnila.

— (Hrvatska čitalnica v Kastvu) priredi dne 24. t. m. povodom izleta pevskega društva „Primorski Hrvat“ s Trstata v Kastav v prostorih „Narodnega doma“ poletni koncert s plesom na korist po potresu oškodovanemu Sinju.

— (Potresi.) V Sinju je bil dne 18. t. m. zopet močen podzemski sunek, v Trilju pa isti dan dva jako močna sunka. Od dne 2. t. m. naprej je bilo več nego 150 sunkov. Vladna komisija je konstatovala, da bo več nego 2000 hiš treba podreti in na novo zgraditi, za kar bi bilo treba 600.000 gl. Biskup Strossmayer je daroval ponesrečencem 1000 kron.

— (Brzjavni in telefonski promet meseca junija 1898.) Na c. kr. brzjavnih postajah tržaškega poštnega ravnateljstva bilo je meseca junija t. l. in sicer na Primorskem oddanih 42.962, došlih 48.952, tranzitujočih 124.390, skupaj 216.304 brzjavk, od teh jih odpade na Trst sam oddanih 29.104, došlih 33.213, tranzitujočih 111.090, skupaj 173.407 brzjavk. Na Kranjskem je bilo oddanih 7221, došlih 8947, tranzitujočih 14.706, skupaj 30.874 brzjavk. Telefonski promet. a) V interurbanem telefonskem prometu bilo je v isti dobi v Trstu 1555, v Opatiji 179, v Pulju 101, v Ljubljani 192 pogovorov. b) V lokalnem prometu govorilo se je v Trstu 210.000krat, v Pulju 5299krat, v Gorici 4260krat, v Opatiji 1100krat in v Ljubljani 6665krat.

* (Nezgoda v cirkusu.) V cirkusu Viktor v Gradcu se je pripetila te dni nezgoda, ki pa k sreči ni imela zlih posledic. Mej produkcijami trija zračnih gimnastikov Lepiq, je nenadoma omedlela akrobatinja, ko je počivala na skalalnem mostiču ter je padla vznak 12 metrov globoko v varstveno mrežo, iz iste pa v manežo. Na veliko srečo pa se ji ni prigodilo nič zlega in se je kmalu oporavila ter prikazala v cirkusu, kjer je bilo občinstvo zaradi nezgode zelo razburjeno.

* (Andrée.) Kakor poroča Vesteraalska parobrodna družba je ona steklenica z znamenjem „Andrée 1898“, katero je našel parobrod „Lofoten“ v Sasenskem zalivu, od švedske ekspedicije na severni tečaj, katero je vodil kapitan Andrée. O zrakoplovcu Andrée-u in njegovih tovariših se torej prej ko slej ne ve ničesar.

Darila:

Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu. XI. izkaz: 200 gl. je daroval g. Fran Kalister v Trstu; 50 gl. ustanovnine g. dr. Fr. Simonič, kustos c. kr. vseuč. bukvišča na Dunaju; 31 gl. 50 kr. g. dr. Janko Bozjak, c. kr. profesor, ki je to svoto nabral mej mariborskimi rodoljubi; 20 gl. slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani; 20 gl. g. dr. Gregor Krek, c. kr. vseučilišni profesor v Gradcu (4. in 5. obrok ustanovnine); 15 gl. slavna posojilnica na Vraskem; 10 gl. g. Fran Ksav. Souvan trgovec v Ljubljani; po 5 gl. so darovali: g. Jan Dejak, c. kr. pomorski kapetan v pokoju v Ljubljani; g. Anton Goričar, c. kr. poštar v Mozirji; gosp. Ivan Heibar, župan v Ljubljani; g. Fran Lončar, tajnik posojilnice v Celji; g. Jožef Pauer, trgovec v Braslovcah; g. Rajko Perušek, c. kr. profesor v Ljubljani; slavna posojilnica v gornji Radgoni; gosp. dr. Josip Rakež, zdravnik v Šmarji pri Jelšah; gosp. Anton Svetina, c. kr. notar v Pliberku; g. Anton Šlamberger, c. kr. notar v Ljutomeru; po 3 gl.: g. Ivan Božič v Podragi pri Vipavi; gosp. dr. Jaro Hrašovec, odvetnik v Celji; g. dr. Alojzij Kraut, odvetnik v Celovcu; g. dr. Gregor Krek, ces. kr. vseučilišni profesor v Gradcu (za razne male stroške); po 2 gl.: gosp. And. Elsoacher, trgovec na Laškem; g. Karol Florijan, knjigotržec v Kranju; g. dr. Karol Glaser, c. kr. profesor v Trstu. — Za vsa ta velikodušna darila izreka odbor preblagim darovalcem najprisrčnejšo zahvalo in uljudno prosi, naj se preblagi rodoljubi še v prihodnje spominjajo prepotrebnega podpornega društva za slovenske visokošolce v Gradcu, da bode odboru mogoče uspešneje delovati. Podpore potrebnih in prav pridnih vseučilišnikov imamo veliko — V pretečenem šolskem letu je odbor pomagal v 97. slučajih. — Rodjaki, spominjajte se naših vseučilišnikov! — Nadaljnji prispevki naj se blagovoljivo pošiljati po pramenicah-položnicah pošte hranilnice, ki jih je odbor doposlal mnogim rodoljubom, ali pa tč. blagajniku g. profesorju Fr. Železingerju v Gradcu, Zinzendorfgasse št. 32. — Kadar na bodo preblagi darovalci kako podporo poslali, naj blagovoljivo svoja imena natančno zapisovati (ime, priimek, značaj, kraj), ker misli odbor prihodnje leto poročilo podpornega društva za slovenske visokošolce v Gradcu izdati.

Uredništvu našega lista so poslali: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Mej veselo družbo pri Zalazniku nabrala gdēna. Minka Kalan 6 kron 40 vin. — G. L. B. v Ljubljani 2 kroni. — Skupaj 8 kron 40 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in nabiralka in njih posnemovalci!

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 22. julija. Jutri ob 10. uri dopoldne ima ministerski svet sejo, v kateri se odloči, ali pojde grof Thun že jutri v Ischl ali šele pozneje. Da pojde, in da se v Ischlu odloči položaj, to naznanja tudi Ebenhoch v „Linzer Volksblattu“, kjer slavi Thuna kot moža dejanj, kakoršnega je Avstrija že davno potrebovala, ker od sedanjega parlamenta ni ničesar pričakovati, a vsem bi se odvalil kamen od srca, ako se postavi Avstrija na novo podlago.

Dunaj 22. julija. „Ostdeutsche Rundschau“ naznanja, da bo 21. avgusta v Aschu velik „nemški dan“, na katerem bodeta govorila tudi dva državna poslanca iz Nemčije. Isti list javlja, da so dunajski nemški radikalci načelnikom nemških klubov, kateri so se udeležili pogajanj s Thunom, naznanili, da so z izključenjem radikalcev od dotičnih pogajanj grešili proti nemški „Gemeinbürgerschaft“ toliko bolj, ker so prav radikalci nositelji obstrukcije.

Gradec 22. julija. Nemškonacionalni antisemitje so imeli sinoči volilni shod, na katerem je Feichtinger naznanil, da bo stranka pri obč. volitvah solidarno postopala z drugimi nemškimi strankami in da dobi za to 8 mandatov, dočim jih je doslej imela samo tri.

Dunajsko Novomesto 22. julija. Na Severniku našli so ljudje 34letnega svetniškega tajnika dr. Nedbala in 20letno soprogo industrijalca Weinsteina iz Olomuca mrtva v nekem brezdu. Konstatovano se je, da je Nedbal najprej ustrelil svojo ljubimko, potem pa samega sebe.

Petrograd 22. julija. Bolgarski knez Ferdinand je s soprogo in s princem Borisom prišel včeraj ob 5. uri v Petrov dvor, kjer je bil slovesno sprejet. Od tam se je peljal v Aleksandrijo, kjer so njega in njegovo rodbino sprejeli car Nikolaj, carjeva mati in carinja. Knez Ferdinand je imel še včeraj dolgo posvetovanje z ministrom zunanjih del grofom Muravjem.

Pariz 22. julija. Zola je prišel v Kiel in je od ondod odpotoval v Kodanj.

Iščem:
„Pesmi Franceta Prešerna“
 Stritarjevo izdajo iz l. 1866.
 (1131) **L. Schwentner**, knjigotržec.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lišaje in mozolčke (spušča). — Popolnoma neškodljivo.
 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo
 zraven 35 kr. (387—21)

— **Jedina zaloga** —
 deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
 Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
 Telefon šte. 68.

Meteorologično poročilo.
 Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	738.6	16.2	sr. sever	del. jasno	
22.	7. zjutraj	740.4	12.1	sl. jvzh.	megla	2.6
	2. popol.	739.2	21.5	sl. szah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 16.9°, sa 3.0° pod normalom.

Dunajska borza
 dne 21. julija 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157
Ljubljanske srečke	23
Rudolfove srečke po 10 gld.	26
Kreditne srečke po 100 gld.	203
Tramway-šrušt. velj. 170 gld. a. v.	515
Papirnati rubelj	1 26%

S 1. avgustom t. l. oddasta se v Filip Supančičevi hiši na Tržaški cesti v III. nadstr.

2 stanovanji

jedno s 4 sobami, jedno s tremi sobami.
 Več pove **Filip Supančič** na Rimski cesti št. 16. (1121—2)

Pri ugodnem vremenu!

Velik vojaški koncert

v Hafnerjevi pivarni

v soboto, 23. julija 1898

povodom 50 letnega cesarjevega jubileja.

Čisti dohodek je namenjen mestnim ubogim.

Vstopnina 20 kr. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Na obilen obisk vabi najljubše najudaneje

Jožef Lorber

restavratér.

(1130)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
 Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leuc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Polog tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlazi: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Leud-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlazi: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 4. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—14)

Št. 280/pr.

Razpis službe.

(1126—1)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je izpraznjena služba
mestne klavnice oskrbnika

z letno plačo 900 gld., s prostim stanovanjem v mestni klavnici in s pravico do dveh 10% nih, v pokojnino vstevnih petletnic.

Prosilci za to službo morajo biti diplomovani živinozdravniki, predost se bode pa dajala prosilcem, kateri se izkažejo tudi s fizikatskim izpitom.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati pri podpisnem predsedstvu mestnega magistrata

najpozneje do 15. avgusta t. l.

Na pomanjkljive prošnje in pa na prošnje, ki bi bile vložene po zgoraj omenjenem obroku, se ne bode jemal ozir.

Predsedništvo mestnega magistrata ljubljanskega

dne 16. julija 1898.

Razglas.

(1086—2)

Po sklepu „Kranjske hranilnice“ bode pet eksternih učencev s Kranjskega na ljubljanski trgovinski šoli dobivalo brezplačno pouk in učila v šolskem letu 1898/99.

Prosilci, ki so 14 leto življenja dosegli, naj svoje prošnje z nacionalom, z dokazom ubožnosti in s pričali, da so tri razrede realke, gimnazije ali goranje razrede meščanske šole s pohvalnim redom iz pravosti in vsaj z zadostnim napredkom v učnih predmetih dovršili, vsaj do 20. septembra t. l. tu predložijo, da se vse doposlane prošnje potem izročijo slavnemu vodstvu kranjske hranilnice v sklepanje.

V Ljubljani, dne 11. julija 1898.

Vodstvo trgovinske šole.

Ferdinand Mahr

ces. svetnik.

Prodaja veleposestva.

I. Lastnik grajsčine Stari Ribnik na Hrvatskem razprodaja to grajsčino, ki meri okolo 1600 oralov. Posebej prodaja

grad z gospodarskimi poslopji

vse v dobrem stanu, zraven 6 oralov najboljšega sadnega vrta, 52 oralov dobrih njiv z globokim svetom, 44 oralov travnikov (dvakrat kositi) 90 oralov lepe hrastove in 100 oralov stare bukove hoste ter 8 oralov vlnogradov v dobri legi (še za nasaditi). Vse to arondirano. Grad prostoren. Zraven močna voda, ki lahko kaki industriji služi.

To vse leži na Kolpi, na glavni cesti, jedno uro od Metlike, dve uri od Karlovca. Zraven je ribarstvo. Dinarske moči deber kup, 30—40 kr. na dan brez hrane. Lega in svet za vse poljedelske kulture. Kupna cena 65.000 gld.

II. Dalje se prodaja

pristava

obstoječa iz: prostorne hiše in gospodarskih poslopji, njiv, travnikov ter pašnikov, vкуп 75 oralov, ter 25 oralov lepe bukove hoste. Ta pristava leži bližje Karlovca na glavni cesti in se na njej lahko otvori kak obrt.

Kupna cena je 22.000 gld. Zemljišča so dobra. Vse to je v topleni, lepem, ravnam kraju; vode je dosti, ki pa ne izstopi na polje.

III. Proda se slednjič na drobno kaci

1200 oralov njiv, travnikov in hoste

za naselitev kmetijskih gospodarstev. Malin in žaga sta blizo, hoste je dosti, gospodarska poslopja se lahko z malimi troški napravijo in tako več kmetij ustanovi.

Plačilo kupov se lahko dogovori na leta proti zavarovanju. Svet je plodovit in še malo izcrpljen. Veliki semnji v Karlovcu ter tudi v bližnji Metliki. — Izvestja daje

oskrbništvu grajsčine Stari Ribnik na Hrvatskem
 pošta Metlika. (1122)

Brizgalnice
 s patentom proti zmrzlini
 priporoča tvrdka
R. A. Smekal
 v Čechu,
 katere izključno sama izdeluje. Te brizgalnice s patentom proti zmrzlini v najhujši zimi ne premrznejo. Dalje priporoča cevi, pasove, čelade, kmetijske stroje itd. itd. (208 21)
Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Imate li otroke?
 Gotovo! To naj Vam bode tim bolj uzrok, da vporabljate se popolno čisto in rezko: to prosto milo, s katerim umivate dojenčke in otroke; kajti ojestrologasta mila so za nežno otroško kožo naravnost st. up. Kupujte, ako hočete dobro kupiti, posebno v novejšem času z dragocenimi tvarinami znatno zboljšano in spopolnjeno **Doering-ovo milo s sovo.** To milo ne provzroči nikakega žgočega čuta, nikake nepetosti kože po umivanju, ono je otroško milo par excellence in velja le (332 10. 2) **30 kr. komad.**
 V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričić.
 Generalno zastopstvo: A. Metsch & Co., Dnnaž, I., Lugeck 8.

Jako nežno!